

[Landbrugsministeren.]

tilsigtende at klare likviditets- og indtægtsforholdene for en kort frist. Under den synsvinkel må den lovgivning, vi her gennemfører, ses. I denne forbindelse vil jeg i landbokommissionen og andetsteds søge at fremme mere langfristede foranstaltninger. Jeg har nævnt det i min fremsættelsestale og skal dertil kun føje, at for mig at se vil fremtidens landbrug først og fremmest blive behersket af familiebrug af varierende, men dog passende størrelse, d. v. s. noget større end mange af dem, vi har i dag. Vi må søge at forme — i det omfang det er rimeligt ved statsforanstaltninger — og sikre det familiebrug, som jeg tror bør være det fremherskende i fremtiden. Det forudsætter, som jeg har sagt, brug af en rimelig størrelse. Fremskaffelse af tillægsjord gennem sammenlægning må derfor i forgrunden. Vi må søge at øge produktivitet og styrke afsætningen; der må skaffes økonomiske muligheder for bygningsforbedringer og udbygning af produktionsapparatet i det hele taget. Afsætningsmulighederne må styrkes gennem rationelt salg og konsulentarbejde, og jeg ser intet forkert i, at staten også i fremtiden træder direkte til her. Endelig må vi beskæftige os noget mere positivt med de fremtidige landmænds dygtiggørelse, thi dygtiggørelsen er den første og største forudsætning for, at man har chance for at klare sig inden for landbruget i fremtiden.

Carl Petersen: Efter nu at have hørt på de mange indlæg kunne det være fristende at gå ind i en stor debat om disse spørgsmål, for der er virkelig meget at sige om dem, men det skal jeg afholde mig fra.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til ministeren vedrørende formen for behandling af disse lovforslag. Efter at have lyttet til ordførerne og de andre ærede medlemmer, der har haft ordet, kan man sige, at snart sagt det eneste, de alle er enige om, er, at denne form er ikke den bedste. Jeg vil håbe, dette bliver et engangstilfælde, alene af den grund, at vi ønsker at bevare tingets værdighed.

Jeg har et par bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen. Det drejer sig om de faste skatter. Nu kan der for så vidt ikke fremkomme noget nyt

i en debat herom mellem det ærede medlem og mig, for vi har hver sin opfattelse af tingene; men jeg lagde mærke til, at det ærede medlem sagde, at han kendte en eller anden statistik, der kunne bevise, at om de faste skatter på en ejendom var høje eller lave, gjorde for så vidt ikke nogen forskel med hensyn til den pris, der blev betalt for ejendommen. Jeg kender ikke denne statistik, men den er heller ikke nødvendig for mig til bedømmelse af spørgsmålet, for jeg er overbevist om, at hvis der findes en sådan statistik, så er den forkert. Det skulle dog være en mærkelig køber af en bedrift, hvor han skal tjene sit udkomme, hvis han ikke som grundlag for sit køb betragter rentabiliteten — det skulle være en mærkelig mand! Jeg forudsætter, at så mærkelige mennesker findes ikke. Det er klart, at hvis man fjerner de faste skatter, der indgår i landbrugsregnskabet som en fast udgift, vil udgiften blive mindre og forrentningsprocenten større, og også forrentningsmulighederne vil blive større. Derfor tror jeg så afgjort, det ville give sig udtryk i højere pris for en ejendom, såfremt der ingen faste skatter hvilede på den.

Jeg vil så lige gøre et par bemærkninger angående ændringsforslaget om forhøjelse af hjemmemarkedsprisen med indtil 85 øre pr. kg — jeg holder mig til flækkeprisen. Det ærede medlem omtalte spørgsmålet i relation til ændringsforslaget om forhøjelsen af basispriserne for foderkorn og sagde, at denne kunne tjene til at formindske svineproduktionen, for det ærede medlem mente, som også jeg mener det, at der kommer en afsætningskrise for denne vare, og det ærede medlem mente, at man kunne begrænse virkningen heraf ved at gøre rentabiliteten ringere. Det vil altså sige, at hvis foderpriserne sættes op, vil fortjenesten blive mindre, og så vil formentlig produktionen blive formindsket. Alt det synes jeg for resten godt jeg kunne blive enig med det ærede medlem om, men så forstår jeg ikke, hvorfor det ærede medlem er med til at stille ændringsforslag til lovforslaget om afsætning af landbrugsvarer, hvori man siger, at det må sikres, at hjemmemarkedsprisen kommer til at ligge 85 øre højere pr. kg, for det må dog virke komplet modsat. Gennem denne bestemmelse vil man forbedre rentabiliteten for det svinehold, man